బాబాయ్ .....ఈసారికి ఇలా కానియ్ !
(హాస్య నాటిక)

- శంకరమంచి పార్థసారథి

పాత్రలు

దుర్గారావు

గోవిందరాజులు

ఫాతిమా

కామాక్షి

సలీం

రమణ

శివశంకర శాస్త్రి

ఖాన్

బాబాయ్ .....ఈసారికి ఇలా కానియ్ !
(హాస్య నాటిక)

- శంకరమంచి పార్థసారథి

(తెర లేచేసరికి – రెండు పోర్షన్లు కనిపిస్తున్నాయి. ఒకటి ఇంటి వోనరు గోవిందరాజులు నివాసం – ప్రక్క పోర్షను ప్రస్తుతం ఖాళీ. రెండు పోర్షన్లు ముందు ఖాళీ వసారా – లోపలికి రావటానికి ఓ వైపు ద్వారం వుంది. ఎడమ వైపు ద్వారం – కామన్ బాత్‌రూం– లెట్రిన్ వగైరాలకు ప్రవేశం.

తెర తీయగానే దుర్గారావు బయటినుంచి లోపలకు వచ్చాడు. ఎవరూ కనిపించక – ఏంచెయ్యాలో తోచక క్షణం సందిగ్గం. అక్కడేకాస్సేపు తచ్చాడి – గోవిందరాజుల పోర్షన్ గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చి.

దుర్గారావు : ఎవరండి లోపల ? మిమ్మల్నే !

గోవిందరాజులు : ఎవరూ ? నువ్వురా ? పరాయివాడిలా ఆ పిలుపేంటి ? బయట నిబడ్డావేమిటి ? లోపలికి రావచ్చుగా....

దుర్గారావు : రాను. ఎలా రాగలను ? మా అక్కనుంచి విడాకులు కావాలని ఏరోజైతే కోర్టుకి ఎక్కావో, ఆ రోజునుంచి మనమధ్య రిలేషన్ రద్దయిపోయింది. ఇప్పుడు కేవలం నేను దుర్గారావుని, నువ్వు గోవిందరాజులివి. అంతే !

గోవిందరాజు : అంత కోపం దేనికిరా ? నిర్మల మొగుడికి మల్లే ! ...అతనూ అంతే ....

దుర్గారావు : ప్లీజ్ ! నన్ను రా, గీ అని పిలవద్దు గివ్ రెస్పెక్ట్ అండ్ టేక్ రెస్పెక్ట్. ఇంతకీ అర్జెంటుగా రమ్మన్నావట....త్వరగా చెప్పేస్తే నే వెళ్ళాలి... అర్జెంటు పనులున్నాయ్.

గోవిందరాజులు : అదా ! మీ అక్కని ఓసారి తీసుకువస్తే, నేను తను కలిసి ఫోటో తీయించుకోవాలి.

దుర్గారావు : జాయింటుగా ఫోటోనా ? నీతో ? అయినా దేనికటా ?

(ఫాతిమా వచ్చింది. బుర్ఖా వేసుకుంది. రాగానే వాళ్ళ పద్దతిలో విష్ చేసింది)

ఫాతిమా : ఆదాబ్ సాబ్ !

గోవిందరాజులు : నమస్కారం. నమస్కారం.... రాత్రి రాలేదేం . అదే నిన్న సాయంత్రం రాలేదే. నీకేదయిన ప్రాబ్లం వుండి రాలేకపోతే ఫోన్ చేసి చెప్పాలి. అర్ధవయిందా ?

ఫాతిమా : బిడ్డకి బీమారయింది. దవఖానాకి తోలుకుపోయినా.....

గోవిందరాజులు : సరే సరే వెళ్ళు...నీ భాష నాకు రాదు. నా బాష నీకు తెలీదు.

దుర్గారావు : నీకు బాషలతో పనేం వుందిలే !

గోవిందరాజులు : అది పనిమనిషి, సర్వెంట్‌మెయిడ్. ఇబ్బందుల్లో ఉన్నానని గోల పెడితే పోనీలే పాపం అని....

దుర్గారావు : అంత చెప్పక్కర్లా...సెటప్పు అర్ధమయింది. అప్పుడు లేని పనిమనిషి ఇప్పుడొచ్చిందంటే...

గోవిందరాజులు : అప్పుడు మీ అక్క ఉండేదిగా.

దుర్గారావు : అదే నే చెప్తున్నది కూడా....

(అంతలో ఫాతిమా భర్త సలీం అక్కడికి వచ్చాడు. ఆటో డ్రయివరు కావడంచేత ఖాకీ షర్టు వేసుకున్నాడు. రాగానే గోవిందరాజులుని విష్ చేసి భార్య దగ్గరకి వెళ్ళాడు)

సలీం : బచ్చేకో స్కూల్ చోడ్కె ఆరూం.... పోలీస్ వాలే పకడ్లియా. పైసేహైతో దేవ్....

ఫాతిమా : మేరే పాస్ నహిహై....

సలీం : యైసేకౌసా....రాత్ మే పైసా మార్ దియానా... నికాలో....

ఫాతిమా : అరే....ఛోడో... మేరే పాస్ నహీహై బోలానా.....

(తప్పించుకుని వెళ్ళిపోయింది. సలీం ఆమె వెంటే లోపలికి ఫాలో అయ్యాడు. గోవిందరాజులు కంగారుగా .....)

గోవిందరాజులు : ఇదిగో నీ పేరేంటో .... ఏయ్...నిన్నే ..ఆగు....

దుర్గారావు : ఆగమంటే ఆగటానికి అదేం మా అక్క కాదు.

గోవిందరాజులు : అబ్బో.... అక్క...దాని గురించి నాకు చెప్పకు...అక్క కాపురం బావదగ్గరా అని... పదేళ్ళు వేపుకుతింది. నిల్చుంటే అనుమానం... కూర్చుంటే అనుమానం...త్వరగా వచ్చినా అనుమానం... ఆలస్యంగా వచ్చినా అనుమానం ఛీఛీ....

దుర్గారావు : గుండెమీద చెయ్యి వేసుకుని చెప్పు. నీకు ఆ వీక్నెస్ లేదా ?

(గోవిందరాజులు గుండె మీద చెయ్యి వేసుకోబోయి ఆగాగు)

దుర్గారావు : వూ...ఆగావేం ? దేనికో ఆలోచన

గోవింరాజులు : చెయ్యి బాగాలేదు. కడుక్కొద్దామని ... (సలీం వచ్చాడు)

సలీం : సాబ్ ! ఫాతిమా పిలుస్తోంది.

గోవిందరాజులు : దేనికి పైసలడగటానికా ? నేనివ్వను ....మీకేం తమాషాగా ఉందా ? నే కరెక్టు మనిషిని ...నా దగ్గర కుదరవ్...

(లోపలికి వెళ్ళాడు. సలీం బీడీ తీసాడు)

సలీం : కాం హోజాతా ! సాబ్ అచ్ఛా ఆద్మీహై.....

(దుర్గారావు జేబులోంచి సెల్‌ఫోన్ తీసి నెంబర్ డయల్ చేసి)

దుర్గారావు : లాయర్‌గారూ.... నే దుర్గారావుని. మా బావ అక్కయ్యతో ఫోటో దిగాలని అంటున్నాడు....కారణం చెప్టంలా.... దేనికంటారూ ?

(అంటూ వెళ్ళాడు. ఇంతలో ముందు గోవిందరాజులు ఆ వెనకనే సిగ్గుపడుతూ ఫాతిమా వచ్చారు. అక్కడ దుర్గారావు కనిపించక పోవటంతో .....)

గోవిందరాజులు : వీడేడి ? వెళ్ళిపోయాడా ?

సలీం : బయటికి వెళ్ళుంటాడు.....

(ఫాతిమా సలీంకి డబ్బులు ఇస్తుండగా దుర్గారావు లోపలికి వచ్చాడు)

ఫాతిమా : యేలో... శాంతక్ మేరా పైసా వాపస్ దేనా .....

సలీం : టీక్ హై....షుక్రియా సాబ్ !

(సలీం వెళ్ళి పోయాడు. ఫాతిమా లోపలికి వెళ్ళిపోయింది)

గోవిందరాజులు : పాపం... పూర్ ఫెల్లోస్...కాస్త కాఫీ తాగుతావా...ఫాతిమా టీ బాగా కాస్తుంది....

దుర్గారావు : ఏం అక్కర్లా...నే వెళుతున్నా...

గోవిందరాజులు : మరి....

దుర్గారావు : ఫోటో గురించా ? ....సారీ ! ...విడాకులు గురించి కోర్టుకు ఎక్కిన వాడికి ఫోటోలు, ఆటోగ్రాఫులు ఎవరూ ఇవ్వరు...

గోవిందరాజులు : సరే... పాతికవేలు క్యాష్ ఇస్తా....

దుర్గారావు : నీకు మనుషుల రేట్లే గాని విలువ తెలియదు. నీ పెన్షన్ ఆగిపోయింది. ఈ జాయింటు ఫోటో పెడితేగాని పెన్షన్ రిలీజుకాదు. అవునా.....

గోవిందరాజులు : అవును. నాతో కోపరేట్ చేసి ఫోటో దిగితే నా తర్వాత తనకి ప్రతి నెలా పెన్షన్ వస్తుంది. డైవర్స్ శాంక్షన్ అయినా తనకే ఇమ్మని రాసిస్తా....

దుర్గారావు : నీ తరువాత.. పాపి చిరాయువు అని... అప్పటిదాకా గాలి తిని బలకాలా ? ..

గోవిందరాజులు : సరే....నా తరపునుంచి ఆఖరు చెప్తున్నా.... యాభయివేలు క్యాషిస్త... ప్రతినెలా అయిదువందలిస్తా... నే పోయాక ఎలాగు పెన్షన్ వస్తుంది.

దుర్గారావు : పదిహేనేళ్ళు కాపురం చేసి యాభయ్ వేలు తీసుకోవటం కన్నా...ఏ బస్సు ప్రమాదంలోనో పోయుంటే ప్రభుత్వం లక్ష రూపాయిలిచ్చేది....

గోవిందరాజులు : పోనీ ఇది కూడా చిన్న ప్రమాదం అనుకో....చనిపోలేదు....గాయపడ్డాం అనుకోమను.

దుర్గారావు : ఆర్గ్యుమెంట్స్ అనవసరం... వస్తా... కానీ ఒక్కమాట...మాకు వెనకా ముందూ ఎవ్వరూ లేరనుకుంటునా్రవేమో ? స్నేహాలు, పరిచయాలు మాకూ వున్నాయి. ఇలా చిటికేస్తే....

(సరిగ్గా అప్పుడే రమణ అక్కడిక వచ్చాడు. అతడ్ని చూసి అక్కడున్న ఇద్దరూ ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు)

రమణ : గుడ్ మార్నింగ్ సర్ !

గోవిందరాజులు : ఓహో అర్థమైంది.

దుర్గారావు : అర్ధమైందీ కాదు.... అర్ధమైందా ? అనాలి.

రమణ : ఆగండి...ఆగండి ...ఇక్కడేదో కమ్యూనికేషన్ గ్యాప్ వర్క్ అవుట్ అవుతుందని డౌట్‌గా వుంది. నా పేరు రమణ, ఇంటిపేరు విష్ణు భట్ల, అంటే వి.డాట్ రమణ. బయట టులెట్ బోర్డ్ చూసి సరాసరి లోపలికొచ్చా.

దుర్గారావు : అలాగా ! సారీ నా పేరు దుర్గారావు.

రమణ : సారీ దేనికండి.... పేరు బాగానే వుందిగా ....మీరు...

గోవిందరాజులు : గోవిందరాజులు

దుర్గారావు : గురివింద రాజులు అని కూడా అంటూ వుంటారు.

గోవిందరాజులు : ఎవడా అనేది ? ... చెప్పు తీసుకుని కొడతా

(ఇంతలో ఫాతిమా వచ్చింది. ఆమెని ఓనర్ భార్య అనుకుని గౌరవంగా ...)

రమణ : గుడ్ మార్నింగ్ మేడమ్, సార్ వున్నారా ?

గోవిందరాజులు : సారా ? వాడెవడు ?

రమణ : ఇంటి ఓనర్ !

గోవిందరాజులు : ఇంటి ఓనర్ని నేనే

రమణ : మీరే అనుకున్నాను కాని, డౌటు వచ్చి అడిగా...ఇదేనా ఇల్లు ?

గోవిందరాజులు : లేదు. లోపల ఇంకొకటి వుంది.

దుర్గారావు : ఈ ఇల్లు మా అక్కది.

రమణ : అక్కది, అంటే మీరూ ? ఓహో అదా మేటరూ గుడ్ మార్నింగ్ మేడమ్. ఐయామ్ రమణ, వి డాట్ రమణ.

గోవిందరాజులు : ఆపవయ్యా ...ఏంట్రా ఈ ఇల్లు మీ అక్కదా ? అరటి తొక్కేంకాదూ ? మర్యాదగా బయటికి నడు.

దుర్గారావు : నడవక ఇక్కడే శిబిరాలు కట్టుకుని సెటిలైపోము. కాని ఒక్కమాట, ఈ రోజునుంచి నిన్ను వెన్నంటి వెంటాడి ఆధారాలు సంపాదించి నీ బతుకు బజారుకి ఈడ్చకపోతే నా పేరు దుర్గారావే కాదు

(దుర్గారావు ఆవేశంగా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు)

రమణ : మీ బావమరిది ఆంగ్రీ యంగ్మాన్, అమితాబచ్చన్ టైపులా వుంది.

గోవిందరాజులు : కుర్రకుంక. ఏ మాటకామాటే చెప్పుకోవాలి, వాడి సిస్టర్ చాలా నెమ్మదస్తురాలు.

రమణ : (ఫాతిమాని చూస్తూ ...) చూస్తే తెలియడంలా.... మొహంలో ఏం కళ....

గోవిందరాజులు : ఎవరి మొహంలో ?

రమణ : ఆఫ్కోర్స్...మీ ఫేస్ ఏమీ తీసిపోదు. ఫోకస్ లైటంత బ్రైటు. =

గోవిందరాజులు : సరే... సరే... ఇంతకీ నీ పేరేంటన్నావ్ ? రమణా ?

రమణ : వి డాట్ రమణ.

గోవిందరాజులు : ఏం చేస్తుంటావ్ ?

రమణ : ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం ఇవ్వాలంటే బాగా వెనక్కి వెళ్ళాలి

(గోవిందరాజులు అనుమానంగా రెండు అడుగులు వెనక్కి వేసాడు)

రమణ : ఆ వెళ్ళటం కాదూ... నే కడుపున పడంగానే దివిసీమలో ఉప్పెనొచ్చి ఊడ్చిపెట్టుకుపోయిందిట.

గోవిందరాజులు : నాకు చాలా పనులున్నాయి. త్వరగా కాస్త ముందుకు వచ్చి చెప్పు.

రమణ : సారీ !.... మీకు చెవుడా ?

గోవింరాజులు : అది కాదయ్యా ...నువ్వు ఎప్పుడు గర్భాన ఏడ్చావ్, మీ అమ్మ డోకుల గురించి, పురుడు పోసిన మంత్రసాని గురించి, ఈ వివరాలు కాకుండా.... ఏం చదివావ్, ఏం ఉద్యోగం. శాలరి ఎంత ? పెళ్ళైందా ఇవి చెప్పు చాలు.

రమణ : ఓ.కే.బి.ఎ చదివా, చిన్నప్పటినుంచి ఫోటోగ్రఫీ అంటే పిచ్చి. అందులో ట్రిక్ ఫోటోగ్రఫీ అంటే ప్రాణం. స్కూల్ రోజుల్నించి కూడా కెమెరాతో ప్రయోగాలు చేస్తుండేవాడ్ని . ఒకసారి మా ఇంటి పక్కన ఉండే తులశమ్మ గార్ని వాళ్ళింట్లో పాలు పోసే వాడ్ని కలిపి వాళ్ళకి తెలియకుండా ఫోటో తీసా....

గోవిందరాజులు : అప్పుడేమైంది ? ఏమైంది ? ఆవిడ మొగుడు నిన్ను చితకబాదాడా ?

రమణ : లేదు. అదే విచిత్రం, పైగా పిలిచి రహస్యంగా ఒరే రమణా నన్నూ మా పనిమినిషిని కూడా ఇలా ఫోటో తీయవా... అని అడిగాడు.

గోవిందరాజులు : పనిమనిషా .....రహస్యంగా ...తీసావా...

రమణ : సారీ...ఏదేదో వాగేసి బోరుకొడుతున్నానా ?

గోవిందరాజులు : బోర్‌లేదు గీర్ లేదు... తీసావా ? చెప్పు...

రమణ : ఎందుకు తియ్యనండీ...ఎవరడిగినా తీస్తా... దటీస్ మై జాబ్ అండ్ డ్యూటీ... అంత ఇంట్రస్టు కాబట్టే చదువయ్యాక ఫోటో స్టూడియో పెట్టా. సూపర్ ఫ్లాప్. లక్షలాస్.

గోవిందరాజులు : కాదు మరి. ట్రిక్స్ లేకుండా బిజినెస్‌లో సక్సెస్ కాలేం.

రమణ : స్టూడియో మూసేసి, కెమెరాలన్ని అమ్ముకుని ఈ ఊరొచ్చా. లక్కీగా చిన్న జాబ్ దొరికింది. మీరు పోర్షన్ అద్దెకిచ్చారంటే, ఫ్లాష్ లేని కెమెరాలగా పడుంటా. ఏంటాలోచిస్తున్నారూ ?

గోవిందరాజులు : అవునూ...నీకు పెళ్ళైందా ...??

రమణ : ఈ విషయం అడగటానికి అంత ఆలోచన దేనికండీ ? నేనే అంతసేపు ఆలోచించలేదు...పెళ్ళైనవాళ్ళకి తప్ప సింగిల్ గాళ్ళకి పోర్షన్స్ అద్దెకి దొరకవని తెలిసి... డార్లింగ్ ...కమాన్...ఇలా వచ్చి ఓనర్ గార్ని తృప్తి పరుచు.

గోవిందరాజులు : థాంక్స్ అయ్యా....డబుల్ మీనింగ్ లేదుగా.

రమణ : నో...నో...సింగిల్ మీనింగే...

(అంతలో కామాక్షి లోపలికి వచ్చింది కళ్ళకి జోడు హ్యాండుబాగు తిప్పుకుంటూ నిర్లక్ష్యంగా వచ్చింది. ఆమెని చూడగానే గోవిందరాజులు షాక్ అయ్యాడు. మొహం పక్కకి తిప్పేసాడు. కామాక్షి ఇంటిని పరీక్షగా చూస్తూ ....)

కామాక్షి : ఈ హౌసా ?

రమణ : ఏం బాగాలేదా ? నాకు చాలు. వీరే హౌసు ఓనర్ గోవిందరాజులు గారని

కామాక్షి : పంగనామాలు పెట్టేరకం....

రమణ : నా వైఫే సార్.... పేరు కామాక్షి...

గోవిందరాజులు : అలాగా ! వెళ్ళి పోర్షను చూసుకోమాను...

కామాక్షి : చూసుకునేంత పోర్షన్ ఏం వుందని ? ఇంతేగా !

రమణ : కామాక్షికి నేనెంత చెపితే అంత. పోర్షన్ న్నే చూసుకుని అదే ! చూసి, సార్‌తో మాట్లాడి ఓకే అనిపించుకొని వస్తాగానీ నువ్వు మార్కెట్లో కాయగూరలు తీసుకుని ఇంటికివెళ్ళు. ఒక గంటలో వచ్చి కలుస్తా. అదే...ఇంటికొస్తా....బై...బై...

కామాక్షి : మరి పేమెంట్ మాటేమిటి ?

గోవిందరాజులు : పేమెంటా ?

రమణ : ఓహో...కాయగూరల డబ్బులా....(పర్సులోంచి నోట్లకట్ట తీసి ఇచ్చాడు) ఇందాక అడ్వాన్స్ 500, ఇది వెయ్యి ఓకే

గోవిందరాజులు : ఏంటీ ! కాయగూరలకే ? బజినెస్సా...

కామాక్షి : ఏం తెలీనట్టు ...(ఒక నోటు తీసిచ్చేస్తూ ....) ఇదేంటీ ...నలిగిపోయిన లోపల లంగా లాగా.... వేరే ఇవ్వు...

రమణ : ఏంటి కామాక్షీ ....మరి కమర్షియల్ కామాక్షిలాగా...సార్ ఏం అనుకుంటారు (వేరే నోటు ఇచ్చి) ఓ.కే.జాగ్రత్తా....థాంక్యూ

(కామాక్షి గోవిందరాజుల వంక గుర్రుగా చూసుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది)

గోవిందరాజులు : వి.రమణా...

రమణ : కాదండి. సీన్ అయిపోయిందిగా ...నిష్క్రమణ.

గోవిందరాజులు : అది కాదయ్యా...అసలూ...పిల్లలా ?

రమణ : నాకా లేరండి....

గోవిందరాజులు : ఎలా ఉంటారూ ?

రమణ : పిల్లలు లేరండీ అంటే ఎలా వుంటారు అని అడుగుతారేంటి ? అంకుల్ జోక్ చేస్తున్నారు. సరే నే వెళ్ళి పోర్షన్ చూసొస్తా....(రమణ పక్క పోర్షన్‌లోకి వెళ్ళాడు)

గోవిందరాజులు : (ఆ వైపుగా చూస్తూ) ఆ కామాక్షి బజారు మనిషి. ఈ రమణ అన్నీ తెలిసే చేసుకున్నాడా ? లేక అమాయకుడ్ని చేసి మోసం చేసిందా...

(అనుకుంటూ వెనక్కి తిరిగేసరికి అక్కడ కామాక్షి నిలబడివుంది. గోవిందరాజులు కంగారు పడ్డాడు)

గోవిందరాజులు : గుర్తున్నాన్నా ? మనం కల్సుసకుని ఏడాది కావస్తోంది. అవునూ .... పెళ్ళయి ఎన్నాళ్ళయింది ?

కామాక్షి : ఆ రోజు ఆటో ఎక్కించి పైసలిచ్చేసానని చెప్పావ్ ?

గోవిందరాజులు : ఆటోనా ? పైసలా ? ఆటోవాడు అబద్ధం చెప్తుంటాడు. ఇప్పుడిస్తాలే...

(జేబులోంచి నోటు తీసి ఇస్తుండగా ఫాతిమా లోపలినుంచి అక్కడికి వచ్చింది. చేతిలో బుర్ఖా వుంది)

ఫాతిమా : కాంహోగయా సాబ్ ....మైజారుం

(కామాక్షి, ఫాతిమా ఒకరినొకరు చూసుకున్నారు)

గోవిందరాజులు : ఫాతిమా అని మా పనిమనిషి, కామాక్షిగారని ఈ పోర్షనులోకి వస్తున్నారు.

(ఫాతిమా బుర్ఖా పుచ్చుకుని బయటికి వెళ్ళిపోయింది)

కామాక్షి : అంటే పర్మినెంట్ సెటప్పన్నమాట.

గోవిందరాజులు : ఛీఛీ...అదేం లేదు...ఇంకా పనిమినిషే !

(రమణ అక్కడికి వచ్చాడు. కామాక్షిని చూసి అర్ధంకాక....)

రమణ : అదేంటి మళ్ళీ వచ్చావ్ ?....

గోవిందరాజులు : అదే వాటర్ టైమింగ్స్, పనిమనిషి డిటైల్సు తెలుసుకుందామని వచ్చింది. రమణా నువ్వు మనిషివి కాదయ్యా ! వెరీ వెరీ గ్రేట్ ...నీలో రాజారామ్మోహన్ రాయ్, కందుకూరి, గుడిపాటి, గురజాడ అందరూ కనిపిస్తున్నారయ్యా..

రమణ :(అనుమానంగా కామాక్షితో ....) ఆ విషయం చెప్పేసావా ....?

గోవిందరాజులు : ఏ విషయం ?

రమణ : పనిమనిషి విషయం

గోవిందరాజులు : పనిమనిషేంటి ?

కామాక్షి : అబ్బా.... పెద్దాయన ఎంత అమాయకుడో .....

రమణ : అవునూ. చాలా మంచివారు. టెనెంట్లో చరిత్రకారుల్ని, పురాణ పురుషుల్ని చూసుకునే టైపు....

కామాక్షి : సరే ! నేవెడుతున్నా.....సారీ డైలాగు మర్చిపోయా....ఏవండీ త్వరగా ఇంటికి రండి...అసలే మీకు చలిగాలి పడదు. ఇంతేగా....

రమణ : అంతే అంతే ,..... బై కామాక్షీ....

కామాక్షి : టాటా (కన్నుకొట్టి వెళ్ళిపోయింది)

రమణ : (కంగారుగా) ఈ లేడీస్‌తో ఇదే ప్రాబ్లం....

గోవిందరాజులు : ఇలాంటి లేడీస్‌తో మరీను.... వాళ్ళకి కొత్త గదా !....

రమణ : నాకేం రొటీనా నాకూ కొత్తే.... పోర్షన్ ఓ.కే అద్దెమాట చెప్పండి....

గోవిందరాజులు : అద్దెదేం వుందయ్యా...నీలాగ గొప్ప కార్యాలు చెయ్యలేకపోయినా ...ఆదర్శంగా బతికే వారికి అంతో ఇంతో సాయం చేస్తే అదో తృప్తి. నువ్వు, నీ వైఫ్ పక్కనుంటే నాకు కాలక్షేపం అవుతుంది. నీకు ఎంత ఇవ్వాలనిపిస్తే...అంతియ్యి..

రమణ : ఫేసు చూస్తే కొంచెం విలను టైపుగాని, మనసు మాత్రం హీరోది. అయితే రేపే వచ్చి దిగిపోతా. ఓ.కే

లైట్స్ ఆఫ్

లైట్స్ ఆన్

(తిరిగి లైట్లు వెలిగే సరికి ....దుర్గారావు బయటనుంచి అక్కడికి వచ్చాడు. అటూ ఇటూ చూస్తాడు. ఎవరు కనిపించటంలేదేని గోవిందరాజులు పోర్షన్ వద్దకి వెళ్ళి తొంగి చూసాడు. సందడిలేదు. ఏం చెయ్యాలని ఆలోచిస్తుండగా, శివశంకర శాస్త్రి హడావుడిగా వచ్చాడు. అక్కడున్న దుర్గారావుని చూసాడు)

శివశంకర శాస్త్రి : నమస్కారం సార్...నా పేరు శివశంకర శాస్త్రి అండి... ఈ వీధి చివర్న

డాబాయిల్లు.

దుర్గారావు : అయిసీ... ఏం కావాలి ?

శివశంకరశాస్త్రి : ఇవ్వాళ శ్రావణ శుక్రవారం కదండీ... మా మదర్ ఒరేయ్ చిట్టీ....

దుర్గారావు : చిట్టినా ?

శివశంకరశాస్త్రి : నన్ను ఇంట్లో అంతా అలాగే పిలుస్తారండి.... ఒరేయ్ చిట్టీ అలా బియ్యపు మూటలా కూర్చోకపోతే అలా వెళ్ళి రెండు మామిడాకులు తేవచ్చుగా అందండి...అందుకని ఇలా వచ్చానండి....విడాకులైనా పర్లేదండి...

దుర్గారావు : విడాకులా...

శిశంకరశాస్త్రి : అదేనండీ...విడి ఆకులు రాలిపోయిన ఆకులైనా ఓ.కేనండీ....వెళ్ళి కోసుకోమంటారా . ... ఏరుకోమంటారా ?

దుర్గారావు : ఏరుకోవటమేమిటయ్యా చీప్‌గా ....ఓపికుంటే చెట్టు మొత్తం నరికి మోసుకుపో....

శివశంకర శాస్త్రి : థాంక్యూ సర్ ... అన్నట్లూ మీ పేరు....

దుర్గారావు : పేరులో ఏం వుంది గానీ, ఇల్లు మనదే ...లోపలికెళ్ళి టి.వి పక్కన, టేబుల్ మీద లెదర్ ఫైలుంటుంది....తీసుకొచ్చి ఇయ్యి....

శివశంకరశాస్త్రి : మీరు.... ఈ ఇల్లు....

దుర్గారావు : ఏం డౌటా ? ఇల్లు మనదే ....మైల వచ్చింది. మా బావగారు పోయారు. లోపలికి వెళ్ళకూడదు.

శివశంకరశాస్త్రి : భలే వారండీ .... మీ మీద డౌటేంటి. టేబుల్ పైన లెదర్‌ఫైల్ ఓకేనా....

(లోపలికి వెళ్ళాడు....వెంటనే తిరిగొచ్చాడు ...)

శివశంకరశాస్త్రి : టేబుల్ పైన ఏం ఫైల్స్ లేవు సార్...

దుర్గారావు : ఫైల్ లేదా ? ...ఏం వుంది...?.

శివశంకరశాస్త్రి : కెమెరా తప్ప టేబుల్ మీద ఏం లేవు....

దుర్గారావు : సరే ! ....అలా వెళ్ళి నీ కావలసినన్ని మామిడాకులు కోసుకు పో....

శివశంకరశాస్త్రి : థ్యాంక్స్ సార్ .....

(రమణ పోర్షన్ వైపుగా వెళ్ళాడు. దుర్గారావు సెల్‌ఫోన్ తీసి నెంబర్ డయల్ చేసి మాట్లాడుతున్నాడు .....)

దుర్గారావు : హల్లో ! లాయర్‌గారా....నేను దుర్గారావుని ....గుడ్‌మార్నింగ్ ...మా సిస్టర్‌చేత తెల్ల కాగితాలపైన సంతకం చేయించుకున్నాడని చెప్పానుగా... ఆ పేపర్లు వాపస్ ఇవ్వమని అడగటానికి వచ్చా.... స్నానం చేస్తున్నాడల్లే వుందీ... జనరల్‌గా ఫైల్స్ అన్నీ టేబుల్ మీదే వుంటాయి. కానీ దాచేసినట్టున్నాడు.... కనిపించటంలా...ఆ పేపర్స్ రిటర్న్ చెయ్యమని డైరెక్టుగా అడగమంటారా....ఆ. ....అదీ నిజమే. వాటిని గుర్తుచేసినట్లవుతుంది...తీసుకెళ్ళి ఏ లాకర్లోనో పెట్టాడంటే... లాక్కోలేక, పీక్కోలేక చావాలి. సర్లేండీ... నే వస్తున్నా.... మాట్లాడదాం....) (దుర్గారావు బయటికి వెడుతుండగా బురఖాలో ఫాతిమా అక్కడికి వచ్చింది.... దుర్గారావు వెళ్ళిపోయాడు. ఫాతిమా బుర్ఖా తీసివేస్తుండగా గోవిందరాజులు లోపలినుంచి అక్కడికొచ్చాడు)

గోవిందరాజులు : వచ్చావా ? ఆసల్యమయిందేం ?.....

ఫాతిమా : క్యాబోల్నా హై సాబ్... పిల్లలికి ఫీజు కట్టాలి...పైసల్లేవు....ఆ బద్మాష్గాడికి రెండు దినాలుగా చెప్తున్నా. పైసల్లేవంటాడు. ఫీజు కట్టకపోతే పిల్లల్ని పంపొద్దని చిట్టిరాసి పంపారు....

గోవిందరాజులు : ఎంత కావాలి ?

ఫాతిమా : వెయ్యి రూపాయిలు సాబ్... మీ కాల్మొక్కుతా....సాయం చెయ్యండి సాబ్... చిట్టీ పాడి పైసలిచ్చేస్తా.

గోవిందరాజులు : మరి నువ్వు కూడా నాకో హెల్ప్.... చెయ్యాలి చేస్తావా ?

ఫాతిమా : చెప్పండి సాబ్... ఏం చెయ్యాలి ?

గోవిందరాజులు : నాతో కల్సి ఫోటో దిగాలి....అంతే !

ఫాతిమా : ఫోటోనా ! మీతోనా ! సలీంకి తెలిస్తే చంపి పారేస్తాడు..... మాఫ్ కర్నా సాబ్...

గోవిందరాజులు : పిచ్చి మొహమా ! ఫోటో పేపర్లో పడదు. గోడలపైన అంటించటానికి కాదు... ఆఫీసు ఫైల్లో వుంటుంది.... అంతే ! సలీంకి తెలీదు. సులేమన్‌కి తెలీదు.

ఫాతిమా : వద్దు సాబ్... ఆడు మంచోడు కాదు...చంపేస్తాడు.

గోవిందరాజులు : తెలీదని చెప్తున్నానా.... పిల్లలికి ఫీజు కట్టాలన్నావని నిన్నడిగా... స్టూడియోకి వెడితే వాడే మేనేజ్ చేస్తాడు.. కంప్యూటర్ వండర్స్ చేస్తుంది... వెళ్ళు వెళ్ళు.

ఫాతిమా : కోప్పడకండి సాబ్.... అలానే సాబ్. మీ ఇష్టం ...కానీ పైసలు ఇప్పుడే ఇవ్వాలి....

గోవిందరాజులు : అలాగే. లోపలికి వెళ్ళి నీ పనులు పూర్తి చేసుకో.,.... నే పిల్చినప్పుడు వద్దువుగానీ....

ఫాతిమా : అలాగే సార్... (లోపలికి వెళ్తుంది)

గోవిందరాజులు : హమ్మయ్య ....ఒక ప్రాబ్లం సాల్వైపోయింది....కెమెరా రెడీ చేసుకోవాలి.... (లోపలికి వెళ్తాడు....వెంటనే కెమెరాతో సహా బయటికి వచ్చాడు ...రమణ పోర్షన్ వైపుగా వెళ్ళాడు .....)

గోవిందరాజులు : రమణా.... రమణా....ఏం చేస్తున్నావయ్యా....!

రమణ : ఎవరూ...మీరా బాబాయ్ గారు.....

గోవిందరాజులు : బాబాయిగారు సరేగాని...ఇదేం బాగాలేదయ్యా....

రమణ : ఎలా బావుంటుందండి...పాతికేళ్ళ క్రితం మీ పెళ్ళికి వచ్చిన ప్రజంటేషన్ అయ్యుంటుంది.....మార్చి పారేయండి... ఇప్పుడు కెమెరాల్లో ఎన్ని రకాలు వచ్చాయనుకున్నారు...ట్రమండస్ డెవలప్‌మెంట్స్.....

గోవిందరాజులు : ఆపుతావా...నేడనడిగింది కెమెరా గురించి కాదు...నీ వైఫ్ గురించి...ఎప్పుడు తీసుకొస్తున్నావ్...మాట్లాడవేం....

రమణ : కొంచెం టైం పడుతుందండి...

గోవిందరాజులు : మాట్లాడటానికా...

రమణ : కాదండి నా వైఫ్‌ని తీసుకురావటానికి.....

గోవిందరాజులు : ఏమిటి ప్రాబ్లం అని అడుగుతున్నా....

రమణ : ఏం చెప్పమంటారు ? ఎలా చెప్పమంటారు ?

గోవిందరాజులు : బాధపడకు, నాదోరకం ప్రాబ్లం, నీదోరకం ప్రాబ్లం. మనసు రాయి చేసుకోవాలి....అంతా తెల్సే చేసుకున్నావా.....

రమణ : ఏం చెప్పమంటారు....ఎలా చెప్పమంటారు....

గోవిందరాజులు :అంతేలే ...ఏమిటో. మనం ఆదర్శాలకి పోతాం. వాళ్ళేమో మూడుముళ్ళు పడగానే మగవాడ్ని పగవాడిగా చూసి కాల్చుకుతింటారు... బాధపడకు. ఎంతైనా భార్య, తీసుకొచ్చి ఇంట్లో పెట్టుకో... ఎలాగూ పక్కనే వున్నాకాబట్టి బతిమాలో, బామాలో లైన్‌లో పెడతా...అదే..నీ దారికితెస్తా....అవునూ...ఆ మాడు వాసనేమిటి ?

రమణ : ఏం చెప్పమంటారు...ఎలా చెప్పమంటారు...మనసు మండిపోయి మెదడు మాడిపోతోంది.....

గోవిందరాజులు : నీ బొంద.... మనసు కాదు పొయ్యి మీద అన్నంలాగా వుంది.

రమణ : ఆ ! ఓ అమ్మా.....

(లోనికి పరుగెత్తబోగా లోపలినుంచి వస్తున్న శాస్త్రిని డాష్ కొట్టాడు. ఇద్దరు కిందపడ్డారు. రమణ లేచి లోనికి వెళ్ళిపోగా, శాస్త్రి ఏడుపు మొహంతో)

శాస్త్రి : వీడెవడండీ బాబూ...

గోవిందరాజులు : అసలు నువ్వెవరూ....

శాస్త్రి : మీరెవరూ....

గోవిందరాజులు : గోవిందరాజులు ...ఇంటి ఓనర్ని....

శాస్త్రి : ఊరుకోండి... ఒక ఇంటికి ఇద్దరు ఓనర్సుంటారేంటి...పేరు శాస్త్రి, మొహాన బొట్టు ఉన్నాయి గదా ఏం చెప్పినా చల్తాహై అనుకోకండి... ఆ !

గోవిందరాజులు : ఎవర్రా నువ్వు, పోకిరీ వెధవ. చెప్పాపెట్టకుండా ఇంట్లోకి జొరబడింది గాక, పైగా డబాయిస్తావా...నీ సంగతి తేలుస్తా... రమణా పోలీసులకి ఫోన్ కొట్టు....

శాస్త్రి : సార్, సార్, నాకేం తెలుసు సార్, మా మదర్ మావిడాకులు తెమ్మంటే వచ్చాసార్...ఆయనెవరో లావుగా, పొట్టిగా, మినువుల బస్తాలాగా వున్నాడు. ఇల్లు మనదేలే...ఆకులేంటి, చెట్టే నరుక్కుపో అన్నాడు....

గోవిందరాజులు : నరికేవా ...అసలు వాడెవడూ...

శాస్త్రి : తెలీద్సార్...సారీ సార్. అయాం వెరీసారీ సార్

(అంతలో ఫాతిమా అక్కడకు వచ్చింది)

ఫాతిమా : కాం హోగయా సాబ్, మై జారుం....

గోవిందరాజులు : నా వైఫ్....రామలక్ష్మి ...నీ పేరేమిటన్నావ్...

శివశంకరశాస్త్రి : శివశంకరశాస్త్రి ..సందు చివర్న డాబా ఇల్లు... నమస్తే మేడం...

ఫాతిమా : ఆదాబ్....భయ్యా (కుర్రాడు షాక్)

గోవిందరాజులు : శాస్త్రీ సమయానికొచ్చావ్. చిన్న హెల్పుచేసి పెట్టు.... నీకు మావిడాకులిస్తాలే....

శివశంకరశాస్త్రి : చెప్పండి సార్....

గోవిందరాజులు : ఈ కెమెరా తీసుకొని, మా ఇద్దర్నీ ఒక ఫోటో తియ్యి...

శివశంకరశాస్త్రి : ఫోటోనా నేనా....?

గోవిందరాజులు : అవునూ...ఏం....

శివశంకరశాస్త్రి : కెమెరా ఆపరేషన్ ఆస్సలు తెలీదు...ఫోటో రాకపోతే మీరు తిడతారు... నేను బాధపడతా,....

గోవిందరాజులు : నే చెప్తాగా...వెరీ సింపుల్ రా... ఇలా చూస్తూ ఇది ఇలా క్లిక్ చెయ్యాలి అంతే....

శివశంకరశాస్త్రి : అంతేనా ! ...కానీ....

గోవిందరాజులు : కాని లేదు, సోనీలేదు...ఇంద తీసుకో..... (కెమెరా ఇచ్చాడు)

శివశంకరశాస్త్రి : ఇదీ సోనీ కాదు సార్...కొడాక్....

గోవిందరాజులు : ఏదో ఒకటి...త్వరగా కానియ్యి ....వూ...

(గోవిందరాజులు వెళ్ళి ఫాతిమా పక్కన నిబలడ్డాడు)

గోవిందరాజులు : ఇద్దరం క్లియర్‌గా కనిపిస్తున్నాంగదా... బాగా దగ్గరిగా రా...ఫుల్ సైజొద్దు...ఎడ్జస్టుచేసుకో.... ఏం కనిపిస్తోందీ....

శివశంకరశాస్త్రి : ఆకాశం....

గోవిందరాజులు : ఆకాశమా ! కెమెరా కిందకి దింపు. కనిపిస్తున్నామా...!

శివశంకరశాస్త్రి : ఆ ! కనిపిస్తున్నారుగాని... ఏంటి సార్ పక్కవాడి భార్యతో ఫోటో తీయించుకుంటున్నట్టు ఇద్దరూ వణికి పోతున్నారు ?

గోవిందరాజులు : నీ బొంద ! వణుకుతున్నది మేముగాదు. నువ్వు స్టడీగా వుండు... వూ... కొట్టూ....

శివశంకరశాస్త్రి : ఏంటి సార్, ఫోటో తియ్యమంటారు, మళ్ళీ కొట్టమంటారు. రెండే పనులు ఒకేసారి ఎలా సార్ చేసేది....

గోవిందరాజులు : శివ శివా !

శివశంకరశాస్త్రి : పిల్చారా సార్ ....

గోవిందరాజులు : ఓరి నీయబ్బ....త్వరగా క్లిక్ చెయ్యరా... వూ ...వన్, టూ...త్రీ

శివశంకరశాస్త్రి : నా లక్కీ నెంబరు ఫోర్ సార్....త్రీ వద్దు....

గోవిందరాజులు : అలాగే స్టడీ వన్...టూ ...త్రీ...ఫోర్...(శాస్త్రి క్లిక్ చేశాడు)

గోవిందరాజులు : అలాగే ఇంకోసారి క్లిక్ చెయ్యి...స్టడీ వన్...టూ...త్రీ...

శివశంకరశాస్త్రి : ఆగండి సార్....మీరు ఇద్దర్ని కదా ఫోటో తీయమంది, మరి నాకు మగ్గురు కనిపిస్తున్నారేమిటీ....

గోవిందరాజులు : ముగ్గురా....

(అప్పుడు వెనకే వచ్చి నిల్చున్న సలీంని చూసాడు...ఫాతిమా కెవ్వున అరిచింది. గోవిందరాజులు కంగారుపడ్డాడు)

సలీం : యే క్యా ....కర్రేమియా...

(అంటూ వెళ్ళి కుర్రాడి చేతిలో వున్న కెమెరా లాక్కున్నాడు. గోవిందరాజులు కంగారు. ఫాతిమా పారిపోవటానికి వెనక్కి తిరిగింది. రమణ నిల్చొని వున్నాడు)

శివశంకరశాస్త్రి : నాకేం తెలీదు సార్...అలా వెడుతుంటే పిల్చి ఆయన్ని, వైఫ్‌ని కలిపి ఫోటో తీయమన్నాడు.

రమణ :వైఫా ?

సలీం : వైఫ్....మతలబ్ బీవీ ?

గోవిందరాజులు : అదేం కాదయ్యా...అసలేం జరిగిందంటే...

(సలీం భార్య వద్దకి వచ్చాడు. కోంగా ఆమె మొహాన వున్న బొట్టు తుడిచేసి, చెయ్యి పుచ్చుకుని లాక్కుపోతూ)

సలీం : అరె ఇంత మోసం ...పోలీస్ రిపోర్ట్ దేదుంగా... దేఖ్ లేతుం...

(ఫాతిమాతో సహా ఆవేశంగా వెళ్ళిపోయాడు)

గోవిందరాజులు : ఒరేయ్...కెమెరా రా ... నిన్నే ...ఆగు...

రమణ : పనిమనిషితో ఫోటో ఏంటండీ.... ఛండాలంగా...

శివశంకరశాస్త్రి : పనిమనిషా ...అంటే ఆవిడ మీ వైఫ్ కాదా....

గోవిందరాజులు : వీడ్ని తగలెయ్య...కెమెరా పట్టుకుపోయాడు... నువ్వేంటి నా పోర్షన్‌లోంచి వస్తున్నావ్ ?

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ పోలీసు రిపోర్టు అంటున్నాడు.... భయంగా వుంది సార్....

రమణ : నీకేంటి ? నీ పొజిషన్‌లో ఎవరన్నా భయపడతారు. పరాయి వాడి వైఫ్‌ని, ఇంకోమగాడ్ని కలిపి ఫోటో తీయడం పెద్ద నేరం. జడ్జిగారు మంచివాడైతే ఏడాది లేకపోతే.

శివశంకరశాస్త్రి : ఏడాది జైలా సార్ ? ...కాపాడండి. అన్యాయంగా నన్ను ఇరికించారు. నాకేం తెలీదు సార్....

గోవిందరాజులు : వుండవయ్యా...అంతా కంగారుగా వుంది. సమయానికి వచ్చి చచ్చాడు. ఇపుడేమిటి చెయ్యటం...ఇదిగో రమణా....

రమణ : ప్లీజ్ ...నాకేం తెలీదు... నా జోలికి రాకండి...నా ప్రాబ్లంస్ నాకున్నాయ్ ప్లీజ్ (తన పోర్షన్‌లోకి వెళ్ళిపోయాడు)

శివశంకరశాస్త్రి :సార్..సార్..మీరు పెద్దవాళ్ళు. నిజం చెప్పండి. నా తప్పేముంది ? నా గురించి చెప్పకండి. మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటా.

గోవిందరాజులు : అంతా అయిపోయినట్టు దేనికా కంగారు....కుర్రాడివి ధైర్యంగా వుండాలి (ఇంతలో కామాక్షి అక్కడికి వచ్చింది)

కామాక్షి : హల్లో ! గుర్తున్నానా...

గోవిందరాజులు : నువ్వా ! సారీ మీరా? రమణని ఇందాకే అడిగా నీ గురించి.

కామాక్షి : రమణా ? వాడెవడు ? ఈ కుర్రాడెవడు ?

గోవిందరాజులు : ఇతనా ? ఆటలో అరటిపండులే. రమణంటే ఎవడంటావేంటి ? నీ మొగుడు.

కామాక్షి : నా మొగుడా ? (అంటూ పగలబడి నవ్వింది)

గోవిందరాజులు : దేనికా నవ్వు ? రేయ్ అబ్బీ జరిగిందంతా మర్చిపో. ఎక్కడా నోరు విప్పకు. అవసరం అయితే కబురు పంపిస్తా. ...నీ పేరు శివశంకరశాస్త్రి కదూ.... శివాలయం దగ్గర డాబా ఇయిల్లు ... అంతేగా...

శివశంకరశాస్త్రి : సార్...నా తప్పేం లేద్సార్...మీరు పిలిస్తే గదా వచ్చి మిమ్మల్ని, పనిమనిషిని ఫోటో తీసింది. నాకేం తెల్సు సార్...

కామాక్షి : పనిమనిషితో ఫోటోనా ...ఏంటి కుర్ర....

గోవిందరాజులు : నీకేం కాదు...నువ్వెళ్ళిరా...వూ...పద...

(కుర్రాడు కళ్ళు తుడచుకుని వెళ్ళిపోగా.... గోవిందరాజులు అతడ్ని సాగనంపటానికి బయటికి వెళ్ళగా, కామాక్షి అదే అదనుగా గోవిందరాజులు పోర్షన్‌లోకి పరిగెత్తింది. గోవిందరాజులు తిరిగొచ్చి, కామాక్షి కోసం అటు ఇటూ చూసి ....)

గోవిందరాజులు : లోపలికి వెళ్ళుంటుంది (అని వెనక్కి తిరిగేసరికి దుర్గారావు బుర్ఖాతో అక్కడికి వచ్చాడు. అతడ్ని చూసి ఫాతిమాగా పొరబడి గోవిందరాజులు కంగారుగా అతని దగ్గరకి వెళ్ళి....) ఫాతిమా ! వచ్చావా....కంగారు పడిపోతున్నా నీ మొగుడేం అంటున్నాడు ? ...కెమెరా ఏదీ ? వాడి దగ్గరే ఉందా ?

దుర్గారావు : (గొంతుమార్చి) వూ... నే చెప్పను...

గోవిందరాజులు : అబ్బా.... తెలుగు బానే మాట్లాడుతున్నావే....ఇంతకీ వాడేం అంటున్నాడు..

దుర్గారావు : మన సంగతి వాడికి తెల్సిపోయింది.

గోవిందరాజులు : సంగతా...అదా ! ...సమయానికి ఎవరో పిల్చినట్టు వచ్చి అంతా చూసాడు... ఏవంటున్నాడు ?

(ఇంతలో రమణ ఈల వేసుకుంటూ తన పోర్షన్‌లోంచి బయటికి వచ్చాడు)

నువ్వు లోపలికి వెళ్ళు. నే వస్తా...

(దుర్గారావు గోవిందరాజులు పోర్షన్‌లోకి వెళ్ళాడు) మాంచీ ఉషారుగా వున్నావ్... నీ వైఫ్ వచ్చిందని సంతోషమా ?

రమణ : వైఫా ?

గోవిందరాజులు : నీ వైఫ్....కామాక్షి....

రమణ : కామాక్షి... ఓ కామక్షి... ఏంటన్నారు ? ....వచ్చిందా....

రమణ : అవునూ...వచ్చిందిగా.... దేనికయ్యా అంత సీక్రెట్టు ?

(అంతలో లోపలినుంచి కామాక్షి గొంతు.....కంగారు కంగారుగా అరిచింది)

కామాక్షి : ఏయ్.... ఎవరునువ్వు...వదులు...నిన్నే...

(రమణ, గోవిందరాజులు షాక్...గోవిందరాజు కంగారుగా లోనికి వెళ్ళబోగా, కామాక్షి కంగారు కంగారుగా బయటికి వచ్చింది)

గోవిందరాజులు : ఏంటి ఫాతిమా ఏమైంది ? దేనికలా అరిచావ్ ?

(కామాక్షి తన మొహం రమణకి మాత్రమే కనిపించేలా ముసుగుతో, అతడ్ని పక్కకి తీసుకెళ్ళి)

కామాక్షి : లోపల వేరే ఎవరో వున్నారు

(అని బయటికి వెళ్ళిపోబోగా, గోవిందరాజులు గుమ్మం వరకు ఫాలో అయ్యాడు. ఇది జరుగుతుండగా లోపల వున్న దుర్గారావు పాక్కుంటూ బైటికొచ్చి ఎవరికంటా పడకుండా రమణ పోర్షన్ లోకి వెళ్ళిపోయాడు)

గోవిందరాజులు : ఏమైంది ? దేనికి కంగారు... వెళ్ళిపోతున్నావ్...వాడు పోలీసు కంప్లైంటు ఇచ్చినా కంగారు పడక ....కేసుని ఆ కుర్రాడి మీదకి తోసేద్దాం

(శివశంకరం తలుపు పక్కన నిల్చుని ఉన్నాడు కాబోలు, గమ్మున వచ్చి, కాళ్ళపైన పడ్డాడు... ఏడుస్తూ....కామక్షి బయటికి వెళ్ళిపోయింది)

శివశంకరశాస్త్రి : అన్యాయం సార్ ! ...నాకే పాపం తెలీదు, దేవుడు క్షమించడు...

గోవిందరాజులు : ఓరి నీ ఇల్లు బంగారం గానూ... నువ్వు ఇంకా వెళ్ళలా....

శివశంకరశాస్త్రి : ఎలా వెళ్ళేది సార్.... మా నాన్న చంపేస్తాడు సార్....

రమణ : వుండవయ్యా...ఇదిగో మీరిలా రండి,....లోపల ఇంకెవరున్నారు...

గోవిందరాజులు : రహస్యం చెప్పాలా ! ఎవరు లేరులే చెప్పు...

రమణ : రహస్యమా నా బొందా ...అయితే లోపల దొంగవెధవ వున్నాడండి...

గోవిందరాజులు : దొంగా ! ...నీకెలా తెలుసూ...

రమణ : కామాక్షి చెప్పింది....

గోవిందరాజులు : కామాక్షా...అంటే ఆ వెళ్ళింది నీ వైఫ్ కామాక్షా...

రమణ : కామాక్షే...కాని నా వైఫ్ కాదు...

గోవిందరాజులు : అదేంటయ్యా.... అలా మాట్లాడుతున్నావ్. ఇంతకీ ఫాతిమా ఎక్కడా?

రమణ : ఇంట్లో దొంగ వున్నప్పుడు పోలీసుల గురించి అడగాలి. పని మనుషుల గురించి కాదు.

శివశంకరశాస్త్రి :సార్ ...వద్దు సార్, పోలీసులొద్దు సార్. నా తప్పేంలేద్సార్...

(ఇంతలో సలీం ఫుల్లుగా తాగి తూలుకుంటూ ప్రవేశించాడు)

గోవిందరాజులు : రమణా! వీడ్ని తగలెయ్య్, వీడొచ్చాడయ్య. పైగా బాగా తాగినట్టున్నాడు.

సలీం : ఏంట్రా గుసగుసలు, నా వైఫ్‌తో ఫోటో ...ఇంతవరకు నా వైఫ్‌తో ఫోటో నాకే నహీహై ..అవునూ...ఇంకా పోలీసులు రాలేదా....

శివశంకరశాస్త్రి : సార్... నా తప్పేం లేద్సార్...పోతున్నవాడ్ని పిల్చి ఫోటో తీయించారు. ఒట్టుసార్.

గోవిందరాజులు : పోలీసులకి చెప్పి చచ్చాట్ట. ....ఇప్పుడేమిటి చేయటం.

రమణ : ఏం చెయ్యొద్దు. పోలీసులొస్తే ఇద్దరు దొంగల్ని ఒకేసారి పట్టుకుపోతారు.

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ ! అన్యాయం సార్...మీరు కూడా అలా అంటారేంటి సార్. నాకేం తెలీదు సార్.

సలీం : రేయ్...నేనెవర్ననుకుంటున్నావ్...పనిమనిషి మొగుడ్నిరా....ఎక్కడ ఫాతిమా ?

గోవిందరాజులు : లోపలుంది వెళ్ళు.

రమణ : లోపలుంది దొంగండి.

సలీంల : దొంగా ...నా భార్యని దొంగంటావా ? నీ పేరేంట్రా...

గోవిందరాజులు : అతనికి తెలీదులే నువ్వెళ్ళు ...లోపలుంది నీ పెళ్ళాంకాక ఎవరన్నా ఉంటే పెద్దగా అరు... మేం పోలీసుల్ని పిలుస్తాం.

శివశంకరశాస్త్రి : సార్...

రమణ : చుప్....

సలీం : ఓకే ఫాతిమా. క్యాకర్రే, మాఫ్ కర్నా... మై పీకే హూ...

(లోపలికి వెళ్ళాడు)

గోవిందరాజులు : ఏమిటీ ఏదో పీకానంటున్నాడు....

రమణ : ఆ పీకటం కాదు... ఈ పీకడం.....

(అందరూ టెన్షన్‌గా చూస్తున్నారు. సలీం తూలుకుంటూ బయటికి వచ్చాడు)

సలీం : ఫాతిమా.....లేదు....

గోవిందరాజులు : ఎవరున్నారు....ఎవరన్నావున్నారా ?

సలీం : ఎవ్వర్లేరు....ఫాతిమా ఎక్కడా ? చెప్తావా ? పోలీసుల్ని....

శివశంకరశాస్త్రి : సార్....

సలీంట : నీయబ్బ ఈడెవడ్రా, పోలీసంటే పాదాలట్టుకుంటున్నాడు.

(అంతలో దుర్గారావు రమణ పోర్షన్‌లోంచి బుర్ఖా వేసుకొని బయటికి వచ్చాడు)

గోవిందరాజులు : ఫాతిమా.... అదేంటి... ఆ పోర్షన్‌లోంచి వస్తున్నావ్ ?

సలీం : ఉదర్ క్యాకర్రే ....మాఫ్ కర్నా, మై పీకే ఆయాహూ...ఛలో బాత్ కర్నా...!

(అని చెయ్యిపట్టుకోబోగా, దుర్గారావు లాగిపెట్టి కొట్టి బయటికి వెళ్ళిపోగా...సలీం కళ్ళు తిరిగి కిందపడ్డాడు)

గోవిందరాజులు : అదేంటి అలా కొట్టింది ?....

రమణ : అడగలేకపోయారా ? చెప్పేదిగా. అయినా మీ పనిమనిషి నా పోర్షన్‌లోకి ఎప్పుడు వెళ్ళింది ? ఎలా వెళ్ళింది అని....

శివశంకరశాస్త్రి : సార్... ఇప్పుడు అలా వెళ్ళింది ఆడ మనిషి కాదండి... మొగవాడు.

గోవిదంరాజులు : ఫాతిమా కాదా...! నీకెలా తెల్సు...

శివశంకరశాస్త్రి : చూసానండీ ?...

గోవిందరాజులు : ఏం చూసావ్ .

రమణ : ఏదో చూసాడులెండి ...మగాడా...అంటే దొంగా ...నా పోర్షన్‌లోకి ఎలా వచ్చాడు.

గోవిందరాజులు : రే....ఇలారా...నీ పేరేంటన్నావ్....

శివశంకరశాస్త్రి : శాస్త్రి అండి.... శివశంకరశాస్త్రి, నాకు కంగారుగా వుంది సార్.....

రమణ: అమాయకుడిలా వున్నావ్. నీకెందుకయ్యా కంగారు వాడి పెళ్ళాంతో ఫోటో దిగింది ఆయన.

శివశంకరశాస్త్రి : కాని తీసిచచ్చింది నేనుగదా !

రమణ : అని రుజువేంటి ?

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ ...ఎంతమంచి మాట చెప్పార్సార్...నిజంగా మీరు....

గోవిందరాజులు : ఫోటో తీసింది ఎవరు అని అడుగుతారా...అప్పుడు నీ పేరు చెప్పక తప్పదుగా.... శాస్త్రుల్లు....

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ ! మీకు తెల్సు నాకేం తెలీదని....

గోవిందరాజులు : అసలింతకీ ఈ త్రాష్టుడు కెమెరా ఏం చేశాడని....

సలీం : (లేచి కూర్చుంటూ) అమ్మేసా...ఫుల్‌గా తాగేసా...

రమణ : సార్ అమ్మేసాట్ట...రీలు ఏం చేసాడో అడగండి....

గోవిందరాజులు : నువ్వు అడగొచ్చుగా, ఏరా కెమెరా అమ్మేసావా...ఎవడబ్బ సొమ్మురా...సిగ్గులేదు ? నిన్ను పోలీసులకి పట్టించకపోతే.

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ ! వద్దు సార్ నీ కాళ్ళు పట్టుకుంటా,

రమణ : వుండండి . పాత కెమెరా పోతే పోయింది. ఏరా అవునూ రీలుతో సహా అమ్మేసావా ?

సలీం : నేనేం పాగల్‌గాడ్నా...ఫాతిమాకి విడాకులు ఇవ్వాలని ఎప్పట్నించో ఆలోచిస్తున్నా. పరాయి వాడితో ఫోటో దిగిన ఫాతిమా నాకొద్దని మా బామ్మర్ది గాడికి రీలిచ్చి వచ్చా. వాడీపాటికి ప్రింట్లేయించి సిస్టర్ని పిచ్చ పీకుడు పీకుతుంటాడు.

శివశంకరశాస్త్రి : మీ బావమరిది గారి పేరేంటి సార్. ఎక్కడుంటారు ?

సలీం : ఏం ? సార్ నాకేం తెలీదని వాడి కాళ్ళ మీదపడదామనా ? ఆడు పెద్ద దాదా. అంటే రౌడీ....

గోవిందరాజులు : రౌడీనా....

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ రౌడీ అట సార్. వాడికన్నా పోలీసులు బెటరు సార్... రికమండేషన్స్, లంచాల అరేంజ్మెంట్స్ వుంటాయి...

రమణ : ఏమిటయ్యా, నువ్వు చెప్పింది నిజమా... ఎందులా తొందరపడ్డావ్...

సలీం : తొందరపడ్డానా... ఆలశ్యమైందని నేను ఏడుస్తూ వుంటే... ఈ దెబ్బతో ఫాతిమా అవుట్. కామాక్షీ ఇన్...

గోవిందరాజులు : కామాక్షీ అంటే...మన కామాక్షా ?

రమణ : మన ఏంటండీ...అసలు కామాక్షి ...నా వైఫ్ కాదు.

గోవిందరాజులు : ఇదెక్కడ గోలయ్యా...వాడి పెళ్ళాన్ని వాడు కాదంటున్నాడు. నీ భార్యని నువ్వు కాదంటున్నావ్ ......

రమణ : అబ్బ అక్కడికి భార్యని నీ నెత్తిపైన పెట్టుకొని పూజలు చేసేవాడిలాగ....

సలీం : సరే మా బావమర్దిగాడు ఏ క్షణంలోనైనా రావచ్చు.తిడతాడు.తిట్టనీండి... అరుస్తాడు... అరవనీండి...కొడతాడు... కొట్టనీండి...

రమణ : చంపుతాడు.... చంపుకోనీండి... అంటావా ?

సలీం : చంపడు...ఫాతిమాకి మొగుడు కావాలి గదా !

గోవిందరాజులు : ఫాతిమాకి మొగుడా....అంటే.....

(అంతలో బయటనుంచి భయంకరమైన అరుపు వినిపించింది. అందరూ ఉలిక్కి పడ్డారు)

గోవిందరాజులు : వాడేనా...

సలీం : వాడే... నే వెళ్ళిపోయానని చెప్పండి...

(రమణ పోర్షన్‌లోకి పారిపోయాడు. వెంటనే ఖాన్‌దాదా, ఫాతిమ రెక్కపుచ్చుకుని తీసుకొచ్చాడు. గళ్ళలుంగీ, తెల్లలాల్చి, కిర్రుచెప్పులు భయపెట్టేలా వున్నాడు. లోపలికి రాగానే ఫాతిమాని అడిగాడు)

ఖాన్ : వీళ్ళల్లో నా బావగారెవరు ?

(ఫాతిమా వెళ్ళి గోవిందరాజులికి పాదాభివందనం చేసింది)

గోవిందరాజులు : శ్రీఘ్రమేవ కళ్యాణ ప్రాప్తిరస్తు !

రమణ : సుపుత్రప్రాప్తిరస్తు !

గోవిందరాజులు : ఫాతిమా దేనికీ పాదాభివందనాలు ?

ఖాన్ : ఇప్పటి నుండి దాని మొగుడివి కదా ! ....కంగ్రాట్స్ బావగారు....

గోవిందరాజులు : మొగుడా ? ఏం తమాషాగా వుందా ? పోలీసుల్ని పిలుస్తా...

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ వద్దు సార్...వప్పేసుకోండి సార్... ఇదే బెటరు సార్...

ఖాన్ : ఏంట్రా ...పోలీసుల్ని పిలుస్తావా... పిలు... పిలవరా.. నీ యబ్బ ఫోటో చూసి పోతారు.

రమణ : మీ పేరేంటో ?

ఖాన్ : రసూల్ ఖాన్....ఖాన్ దాదా పేరు చెప్తే గడగడ లాడిపోవాలి...

ఫాతిమా : భాయి సాబ్...మై క్యాకరూ !.....

ఖాన్ : ఇది నీ ఇల్లమ్మ ...దేవుడులాంటి మొగుడు దొరికాడు....లోపలికి వెళ్ళి టీ పెట్టు. బావగారితో కల్సి తాగుదాం.

గోవిందరాజులు : రేయ్....ఎవడ్రా నీకు బావగారు...రౌడీ వేషాలేసావో పోలీసుల్ని....

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ ...వద్దు సార్.... ఒప్పేసుకోండి సార్....

(ఖాన్ ఆవేశంగా గోవిందరాజులూ చొక్కా పుచ్చుకున్నాడు)

ఖాన్ : ఎవడ్రా ....బావగారా. ...నువ్వేబే... పైగా నా చెల్లెలితో ఫోటో దిగినవాడు బావగారు కాక ఏమవుతాడ్రా.... దొంగనాయాలా....

రమణ : ఖాన్‌గారు...ప్లీజ్ వదలండి.... ఆ ఫోటో ఎవరో గిట్టని వాళ్ళు ....

శివశంకరశాస్త్రి : అంతా అబద్దం సార్... వీధిలో వెడుతుంటే నన్ను, నా వైఫ్‌ని ఫోటో తీయమంటే నేనే.....ఖాన్ ఫోటో తీసింది నువ్వన్నమాట.....నిన్నూ....

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ నా తప్పేంలేదు సార్ ఒట్టుసార్ !

(ఇంతలో కామాక్షి బుర్ఖా వేసుకుని లోనికి వచ్చింది. అక్కడ అందర్నీ చూసింది. ఖాన్‌కి విష్ చేసింది)

కామాక్షి : ఆదాబ్ ఖాన్ భాయ్...

ఖాన్ : ఆదాబర్సే....

కామాక్షి : సలీం వచ్చాడా ?

గోవిందరాజులు : నీ భార్యకి వాడితో పనేంటో అడుగు....

రమణ : కామాక్షి నా వైఫ్ కాదండి బాబు....

కామాక్షి : అసలు నే కామాక్షినే కాదు... ఇప్పుడు అనార్కలిని ...సలీం నేను పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాం.

ఫాతిమా : భాయ్ సాబ్ నా బతుకు బర్ బాద్ వోగయా.....!

ఖాన: పోనీలే అమ్మా...తాగుబోతు వెధవ... పీడాపోయిందనుకో...నీకు బాబాయిగారు దొరికారుగా....

గోవిందరాజులు : బాబాయిగారు దొరికారా ? ఎలా కనిపిస్తున్నా నీ కంటికి....రమణ పోలీసులకి ఫోను కొట్టు.....

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ వద్దు సార్... ఇదే బెటర్ సార్...ఒప్పేసుకోండి సార్....

కామాక్షి : ఇంతకీ సలీం లేడా ? రాలేదా.... నిన్నే పెద్దాయన...

గోవిందరాజులు : సలీం లేడు. షాజహాను లేడు....పొండి...

కామాక్షి : సలీం, నేను ప్రేమించుకున్నాం, ఆటో వున్నవాడు. ఆలోచించేవాడు. అర్థం చేసుకునేవాడు. ఇలా పిలిస్తే అలా పలికేవాడు. (అని రెండు అడుగులు ముందుకొచ్చి రెండు చేతులు నోటికి అడ్డం పెట్టుకుని నాటకీయంగా) సలీం... ! సలీం...! నేనిక్కడ ...నువ్వెక్కడ ! సలీం...!(అంతే .....! సలీం రమణ పోర్షన్‌లోంచి రెండు చేతులు చాచి పరిగెత్తుకుంటూ అక్కడికి వచ్చాడు.)

సలీం : అనార్ ! వచ్చేసా ...!

కామాక్షి : సలీం...

సలీం : అనార్....

గోవిందరాజులు : ఓరి వీళ్ళ ప్రేమపాడుగాను.... రమణ అలా చూస్తూ నిల్చుంటావేం... నీ వైఫ్....కా

రమణ : కామాక్షి నా వైఫ్ కాదని చెప్పానా...

కామాక్షి : నేను కామాక్షిని కాదని చెప్పానా... సలీం...

సలీం : అనార్...

ఫాతిమా : భాయ్‌సాబ్...

ఖాన్ : కంగారుదపకమ్మా...మామిడిపండులాంటి మొగుడు దొరికాడు....

గోవిందరాజులు : ఇదిగో.... మళ్ళీ చెప్తున్నా. అది నా వైఫ్ కాదు... కాలేదు...

శివశంకరశాస్త్రి : వొప్పేసుకోండి సార్ ఈ వయస్సులో ఎవరైతే ఏంటి .

ఖాన్ : నీ పేరేంట్రా ...సారీ మీ పేరేంటి బావగారూ...

రమణ : గోవిందరాజులు...

ఖాన్ : ఈ క్షణం నుంచి నీ పేరు గఫూర్‌ఖాన్...

గోవిందరాజులు : గఫూర్‌ఖానా... అంటే గడ్డం కూడా పెంచాలా....

శివశంకరశాస్త్రి : పేరు బావుంది. ఒప్పేసుకోండి సార్....

రమణ : చూడండి ఖాన్ గారూ. మీ చెల్లెలితో ఫోటో దిగడం తప్పే. కాదన్నుకాని అంత మాత్రానికే మతాలు, పేర్లు మార్చి మీ చెల్లెల్ని చేసుకోమని బెదిరించడం అమానుషమే కాదు, నేరం కూడా....

ఖాన్ : ఏంట్రా...నీతులు చెప్తున్నావ్...పరాయి ఆడదానితో ఫోటో దిగడం నేరం కాదా...అమానుషం కాదా ?

గోవిందరాజులు : పెన్షన్ డబ్బులు గురించి కక్కుర్తిపడ్డా.... క్షమించండి ఖాన్‌గారూ...

ఖాన్ : నాకు నా సిస్టర్ జీవితం ముఖ్యం. ఆ బద్మాష్ గాడు అన్నీ మర్చిపోయి ఫాతిమాని ఏలుకుంటానంటే నేను క్షమించటానికి రెడీ !

గోవిందరాజులు : నే ఒప్పిస్తా ! ఒరే సలీం మా బాబువి కదూ ! జరిగిందాంట్లో ఫాతిమా తప్పేం లేదు. తప్పంతా నాదే. కోపం ఉంటే నన్ను కొట్టు. కాని పాపం ఫాతిమాకి అన్యాయం చెయ్యకు. ప్లీజ్ !

ఫాతిమా : సలీం

సలీం : ఓ.కే. ఈ అనార్కలి మళ్ళీ కామాక్షి అయిపోతేనే ఫాతిమాని భార్యగా అంగీకరిస్తా...

రమణ : కామాక్షి విన్నావుగా ...పాపం ..పిచ్చిది ఫాతిమా వాళ్ళిద్దరినీ విడదీసి పాపం మూటగట్టుకోకు. నా మాట విను. మళ్ళీ కామాక్షిగా మారిపో....

గోవిందరాజులు : రమణ చెప్పింది బావుంది. ...వూ.అను.

శివశంకరశాస్త్రి : ఒప్పేసుకోండి మేడం...ప్లీజ్ మేడం...

కామాక్షి : ఓ.కే.మీరందరూ ఇంతగా చెప్తున్నారు కాబట్టి, నా వల్ల ఇంకో ఆడదానికి అన్యాయం జరగడం ఇష్టంలేదు కాబట్టి, కామాక్షిగా మారి మీ భార్యగా ఉండిపోతా !....

రమణ : ఆ... నా భార్యగానా !...

రమణ : అంత ఆశ్చర్యం ఎందుకట....నీ భార్య నీ భార్యలా కాక పక్కవాడి భార్యగా ఉంటుందా ?

రమణ : అయ్యో ఈ కామాక్షి నా భార్య కాదండి....

శివశంకరశాస్త్రి : ఒప్పేసుకోండి సార్...ప్లీజ్ సార్...

గోవిందరాజులు : కామాక్షి నీ భార్య కాదా ? ఇలా నా కళ్ళల్లోకి చూసి చెప్పు...

రమణ : కళ్ళల్లోకి కాదు, గుండెల మీద కూర్చుని చెప్తా.... మీరు పెళ్ళైన వాళ్ళకే పోర్షను ఇస్తారంటే వీధిలో పరిచయం అయిన ఈ కామాక్షిని భార్యగా నటించమని కిరాయికి మాట్లాడుకున్నా.....

కామాక్షి : త్వరగా చెప్పండి.... నే కామాక్షినా...అనార్కలినా...

శివశంకరశాస్త్రి : పాపం ఆంటీని చూస్తే ఏడుపువస్తుంది.సార్ ఒప్పేసుకోండి సార్...

గోవిందరాజులు : రమణా...ఓకే...అవసరాల కోసం అందరూ ఆడతారు. తప్పులు చేస్తారు. కామాక్షి అనుభవం కల మనిషి ...ఎవరైతేనేం ... కట్టేసుకో...వూ..అను.

శివశంకరశాస్త్రి : వూ. అనండిసార్....ఒప్పేసుకోండి...

రమణ : మీరెలాగూ భార్య నుంచి విడాకులు తీసుకుంటున్నారుగా... కామాక్షిని మీరు చేసుకోండి...అనుభవం కల మనిషి ..అన్నివిధాలా సుఖ పెడుతుంది. పెన్షన్ ప్రాబ్లం తీరిపోతుంది...

ఖాన్ : ఏంటీ ? ఈ ముసిలాడు భార్యని వదిలేసాడా ? ఏరా ? (దుర్గారావు ప్రవేశం)

దుర్గారావు : ఇరవై ఏళ్ళు కాపురం చేసి, బయట తిరుగుళ్ళకి అలవాటుపడి, నీకిదేం రోగం అని అడిగిందని వదిలేసి, పెన్షన్ గురించి ఈ నాటకం ఆడాడు.

ఖాన్ : ఏరా ?

గోవిందరాజులు : ఏరానా ?

ఖాన్ : ఆడదాన్ని మోసం చేసిన వాడ్ని ఏరా అనక గౌరవనీయులైన గోవిందరాజులు అనాలా ....ఇప్పుడు చెప్పు ఫోటో దిగినందుకు ఫాతిమాని చేసుకుంటావా ? క్షమించమని భార్యని ఏలుకుంటావా ? పది నిమిషాలు టైమిస్తున్నా...ఆలోచించి చెప్పు.

రమణ : ఖాన్‌గారూ చాలా రీజనబుల్‌గా మాట్లాడారు

కామాక్షి : త్వరగా చెప్పండి....మీరు మీ భార్యని తెచ్చుకుంటే కామాక్షిని...కాదంటే అనార్కలిని.....

సలీం : మీటరు తిరిగిపోతోంది. ఎవరు నా వైఫ్ ?

రమణ : బాబాయిగారు పెద్దవాళ్ళు. వయస్సుకు తగ్గ మనసుతో ఆలోచించండి. ఎంతయినా భార్య భార్యే...కంటికి రెప్ప, ఇంటికి ప్రహరీ కాళ్ళ కింది నేల, కట్టుకున్న భార్య ఇవే మగాళ్ళను కాపాడేవి. ధైర్యానిచ్చేవి. నా మాట వినండి.

దుర్గారావు : పగలు, రాత్రి కన్నీరు, మున్నీరుగా ఏడుస్తూ ఇప్పటికీ నిన్నే తల్చుకుంటోంది.

శివశంకరశాస్త్రి : సార్ ! చిన్నవాడ్ని. అయినా చెప్పాలనిపించి చెప్తున్నాను...ఊ అనండి ...ప్లీజ్ సార్....

రమణ : బాబాయిగారు...ఈసారికి ఇలా కానివ్వండి....

గోవిందరాజులు : అవునయ్యా...చాలా తప్పు చేశాను. కళ్ళు మూసుకుపోయి కలిసి బతికిన మనిషిని కాదన్నాను. రేయ్ దుర్గారావు. వెళదాం పద. క్షమార్పణ అడిగి గౌరవంగా మీ అక్కయ్యని తన ఇంటికి రమ్మని ఆహ్వానిద్దాం.

దుర్గారావు : థాంక్స్ బావా !....

రమణ : థాంక్స్ అండ్ కంగ్రాట్స్ బాబాయ్‌గారు....

కామాక్షి : అయితే నేను కామాక్షినేగా...

సలీం : ఫాతిమా....

ఫాతిమా : సలీం...

ఖాన్ : వెరీగుడ్. ప్రాబ్లం సాల్వైపోయింది. రండి పోదాం.

శివశంకరశాస్త్రి : సార్... ఆ ఫోటోలు ...నెగిటివ్స్ ...

ఖాన్ : ఫోటోలా ఎవడ్రా ఫోటో తీసింది అస్సలు ఫోటో రానేలేదు.

అంతా : ఆ...

అందరూ ఆశ్చర్యం